

Reactie van Examenadviesburo op het wetsvoorstel (wijziging Drank- en Horecawet) in het kader van de consultatieprocedure met Keten-ID: 9952 .

Naar aanleiding van uw uitnodiging om in het kader van een consultatieronde te reageren op het wetsvoorstel 'wijziging van de Drank- en Horecawet in verband met het Nationaal Preventieakkoord en evaluatie van de wet'¹, treft u hieronder onze zienswijze aan. Het gaat ons in het bijzonder om onderdeel 'Grondslag maken voor onafhankelijke positie en vergoeding Landelijke Examencommissie'.

Zienswijze

Gedurende een relatief lange periode heeft Examenadviesburo ruimhartig geïnvesteerd om het huidige stelsel rond de examinering van sociale hygiëne van de grond te krijgen en, vervolgens, onder het label Mijn Sociale Hygiëne² te operationaliseren. De toenmalige SVH en het huidige SVH 2.0 waren hier steeds nauw bij betrokken, evenals uw ministerie, de Examenkamer en de belangrijkste opleidingsinstituten.

Gelet op de specifieke voorgeschiedenis en de voorspoedige werking van het huidige, jonge stelsel is er ons, als bijzondere belanghebbende, veel aangelegen om dit stelsel te bestendigen. Dit betekent niet dat we het oneens zijn met de voorstellen zoals vervat in het voorliggende wetsvoorstel; integendeel. Uitgaande van de vigerende wet- en regelgeving hebben wij steeds gepleit voor een correcte allocatie van de activiteiten van de LEC. Daarbij gaat ons niet zozeer om de LEC als zodanig, lees: het orgaan, als wel om de relevante taken en bevoegdheden.

Binnen het huidige stelsel vormt examinering een cruciaal onderdeel van wat de wetgever heeft beoogd: de borging van kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne bij leidinggevenden binnen de horeca en het slijtersbedrijf. In geval van formalisering van het voorliggende wetsvoorstel blijven de examineringsactiviteiten in het sociale hygiëne-domein geborgd en dat stemt ons vanzelfsprekend blij. Wel leggen we u graag enkele overwegingen voor.

Het huidige stelsel is getrapt: de examinering wordt verzorgd door de SVH 2.0 en een beperkt aantal gespecialiseerde instituten die daarover heldere afspraken met de LEC hebben gemaakt. In geval van een succesvol afgelegd examen wordt het diploma door de SVH 2.0 afgegeven. Op basis van dit diploma wordt door de LEC een Verklaring sociale hygiëne afgegeven en vindt registratie plaats. Binnen deze systematiek is SVH 2.0 dus de enige partij die het diploma afgeeft. De vraag is hoe deze werkwijze zich verhoudt tot **artikel 11c, eerste lid, onder a**, van het wetsvoorstel, waarin is bepaald dat de Landelijke commissie sociale hygiëne (hierna: Lcsh) tot taak heeft: het erkennen van diploma's op grond van de bijbehorende eindtermen als bewijsstuk.

Uit het wetsvoorstel blijkt niet door wie en hoe de Lcsh wordt opgericht. In de MvT staat dat de huidige LEC wordt omgevormd van een stichting³ tot een zelfstandig bestuursorgaan. In het midden blijft door wie de leden van de Lcsh worden benoemd en op basis van welke criteria dit gebeurt. Ik geef u ter overweging om hierover in het definitieve wetsvoorstel meer duidelijkheid te bieden, althans om te waarborgen dat de leden van de Lcsh aantoonbaar beschikken over relevante kennis en vaardigheden.

¹ Ambtelijk concept, 25 maart 2019.

² <https://mijnsocialehygiene.nl>

³ Bedoeld wordt kennelijk: orgaan van de stichting SVH 2.0.

Uit de tekst van dit concept wetsartikel kan worden afgeleid dat de Lcsh diverse diploma's kan erkennen, dat wil zeggen dat, althans in theorie, afstand wordt gedaan van de huidige werkwijze, waarbij sprake is van slechts één (SVH-) diploma. Uit de Memorie van Toelichting blijkt niet duidelijk dat hiermee rekening is gehouden, laat staan in hoeverre er, zoals gebruikelijk, eerbiedigende werking wordt toegekend aan de huidige situatie en dan meer in het bijzonder aan de bestaande belangen van de organisaties die op dit moment de examinering verzorgen. Is het na de inwerkingtreding van de wet de bedoeling dat die organisaties zélf, in plaats van de SVH 2.0, de diploma's gaan afgeven en dat die diploma's ter erkenning aan de Lcsh kunnen worden voorgelegd? Zo nee, wat is dan wel de bedoeling? Zo ja, hoe wordt de continuïteit van de examinering en diplomering geborgd? Zou u ons hierover kunnen informeren?

In **artikel 11d, eerste lid**, van het wetsvoorstel is bepaald dat een diploma slechts wordt erkend als bewijsstuk indien de onderwijsinstelling die het diploma afgeeft, waarborgt dat degene die het diploma ontvangt, beschikt over voldoende kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne.

Behoudens tegenbericht gaan wij er van uit dat hier abusievelijk het begrip 'onderwijsinstelling' is gebezigd, in plaats van het begrip 'exameninstelling'. Het systeem rondom sociale hygiëne wordt op grond van de toepasselijke kwaliteitseisen immers gekenmerkt door scheiding van onderwijs en examinering en dit impliceert dat louter exameninstellingen bevoegd zijn om diploma's af te geven.

In **artikel 11d, tweede lid**, van het wetsvoorstel is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald wat in elk geval onder sociale hygiëne wordt verstaan en dat andere voorwaarden kunnen worden gesteld aan de erkenning van diploma's als bewijsstuk.

Het woord 'kunnen' impliceert dat het opstellen van voorwaarden facultatief is. Het woord 'andere' impliceert meerdere soorten voorwaarden. Ons inziens is het belangrijk dat in overleg met belanghebbenden op eenduidige en ondubbelzinnige wijze wordt bepaald hoeveel diploma's kunnen worden erkend en onder welke voorwaarden. Een en ander vanzelfsprekend met inachtneming van het beginsel van de eerbiedigende werking.

Gelet op de voorgeschiedenis van het huidige stelsel en meer in het bijzonder op onze specifieke expertise ter zake van examinering en diplomering, zouden wij het op prijs stellen om tijdens de totstandbrenging van de algemene maatregel van bestuur te worden geconsulteerd. Hoe dan ook adviseren wij om te voorzien in een adequaat overgangsregime waarmee de continuïteit van het bestel wordt gewaarborgd.

In **artikel 11d, derde lid**, van het wetsvoorstel is bepaald dat een erkenning van een diploma als bewijsstuk geldt voor de periode van drie jaar.

Uit de Memorie van Toelichting blijkt niet op welke overwegingen deze geldigheidstermijn is gebaseerd. Om voor de hand liggende redenen lijkt het veeleer wenselijk dat de geldigheid van het diploma of die van de Verklaring sociale hygiëne in tijd wordt beperkt. Voor een stabiele werking van het stelsel is het ons inziens belangrijk dat de doelgroep steeds kan rekenen op de diensten van een beperkt aantal aanbieders die aantoonbaar voldoen aan de toepasselijke normen. Een 'kale' beperking van de duur van de erkenning biedt volgens ons geen meerwaarde ten opzichte van een deugdelijk beoordelingskader en een conditioneel erkenningsbesluit, waarin de mogelijkheden van verval en intrekking van de erkenning, inclusief bijbehorende rechtsbescherming, zitten besloten.

Tot slot.

Na vele jaren van (juridische) turbulentie is er sinds enige tijd eindelijk rust rondom het thema sociale hygiëne. Tijdens een recente bijeenkomst op 24 april j.l. hebben SVH 2.0 en Examenadviesburo

gezamenlijk de wens geuit om de samenwerking onder eerbiediging van de bestaande belangen in de nieuwe situatie op vruchtbare wijze voort te zetten. Dit komt vooral ten goede aan de doelgroep: de leidinggevenden binnen de horeca en het slijtersbedrijf. Dit gezegd hebbende, maak ik nog slechts van de gelegenheid gebruik om u succes te wensen bij de afronding van het wetgevingstraject. Vanzelfsprekend ben ik steeds bereikbaar om met u mee te denken en waar nodig aanpassingen of verbeteringen door te voeren.

Hoogachtend,